

muner, at de maa vente saa længe paa deres Tilskud fra Statens Side. Men naar man staar overfor en finansiel Oversigt over Aaret og vil have, at den skal være fuldt ærlig, saa er den Udgift, her er Tale om, en Udgift, der falder paa indeværende Aar. Det er en Tillægsudgift til det, vi i Forvejen har regnet med paa Finansloven. At det saa i bogholderimæssig Henseende, hvad jeg ikke er særlig inde i, muligvis først senere kommer frem, det tør jeg selvfølgelig ikke bestride, det tvivler jeg ikke paa, at den højtærede Minister har Ret i. Men det er en ny Udgift, en ny Udskrivning for indeværende Finansaar, som man lægger over paa Samfundet. I Anledning af min Udtalelse om Tjenestemændene fremdrog den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at det udelukkende beror paa, at disse har langt bedre Betingelser og er stillet langt gunstigere. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Det er jo mange Gange saaledes f. Eks. ude paa Landet, at et Landpostbud begynder sin Virksomhed i 25—30 Aars Alderen, og hele sit Liv igennem, hver Gang han faar udbetalt sin Maanedsløn, indbetaler han til sin Pensionering. Men derfor kan man ikke uden videre komme og sige, at den Gaardmand, der bor ved Siden af ham, eller den Husmand, Haandværker eller smaa handlende er saa langt daarligere stillet i økonomisk Henseende, at han ikke kan lægge noget hen og derfor har Krav paa den samme Pension, naar han naar den samme Alder. Det er i Virkeligheden ikke en retfærdig Maalestok at anlægge. Derfor har jeg villet sige dette, ikke fordi jeg mener, at vi nu kan komme dybere ind paa denne Sag, thi jeg er ganske enig i, at man ikke kan drøfte dette paa nuværende Tidspunkt, men jeg vil dog henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage ogsaa dette Hensyn, at man nu en Gang ikke kan stille en Klasse Mennesker overfor det, at de skal yde til deres egen Alderdomsforsørgelse, og saa uden videre fritage andre og sige: I har Lov til at leve „bon“ hele Livet igennem uden at bryde jer det mindste om jeres Alderdom, og naar I bliver gamle, skal vi nok fra Samfundets Side give jer alt, hvad I skal bruge. Jeg kender saa godt Udtrykket fra den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, men det er ikke særlig den, jeg tænker paa, jeg tænker paa Aldersrenteloven, og det maa jeg fastholde, at under hele Behandlingen af Aldersrenteloven var man i Virkeligheden inde paa dette, at det, det drejede sig om, var et Tilskud fra Samfundets Side til de gamle, for at de kunne faa en sorgfri Alderdom,

og det var ogsaa fra alle Partiernes Side Tanken, at man skulde anspore disse Mennesker til at lægge lidt til Side, saaledes at de selv kunde supplere den Aldersrente, de fik efter faste Takster fra det offentlige. Nu vil man fravige dette, men saa maa vi fra vor Side i alt Fald stille os tvivlende overfor, om det er muligt for Samfundet at bære de Udgifter, man saa vil komme op paa. Jeg fremhævede før, at vi nu maatte regne med en Udgift for Samfundet til Gennemførelse af Aldersrenteloven paa ca. 72 Mill. Kr. Det bliver jo interessant at se, hvor meget den højtærede Finansminister mener at kunne afse hertil. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister ogsaa for sin egen Finansministers Skyld maa være varsom med at skrue Kravene alt for stærkt op, thi det kunde jo tænkes, at den højtærede Finansminister vilde sige: Dette kan Samfundet ikke bære, det kan Budgettet ikke holde til. Det var disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre, for vi er inde i en Krise, ogsaa ude omkring paa Landet, hvor man ser med Ængstelse paa, hvor det hele bærer hen. Jeg ønsker, at der skal være Sympati for den sociale Lovgivning, og derfor udtalte jeg mig ogsaa saa stærkt for, at vi maatte holde os indenfor saadanne Rammer, at Sympatien kan bevares. Hvis Folk vender sig med skarp Kritik mod den sociale Lovgivning, gaar det ud over de daarligst stillede, det bliver dem, der kommer til at undgælde for en alt for stor finansiel Letsindighed.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige vor Medvirkning til Lovforslagets videre Behandling i det Udvalg, som jeg er klar paa vil blive nedsat. Der vil vi faa Lejlighed til at tage Stilling til de forskellige Synspunkter, som er kommet frem.

Henningsen: Den højtærede Indenrigsminister kunde tiltræde min Tanke om Gradueringen af Brændselshjælpen, for saa vidt det ikke kom til at gaa ud over de daarligst stillede, saaledes udtalte han sig. Men efter min Tanke skal det ikke gaa ud over de daarligst stillede. Min Tanke var jo netop, at Kommunerne skulde kunne bruge det samme Beløb, men Brændselshjælpen skulde gradueres, ikke i Forhold til den Aldersrente, der blev udbetalt, thi det kunde være lidt uretfærdigt, men i Forhold til det Fradrag, der blev gjort i Aldersrenten, før denne blev beregnet. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kunde ogsaa tiltræde det, særlig for Formuens Vedkommende, men jeg forstod, at det ærede Medlem meget nødig vilde